El Castell de Calonge es prepara per rebre la subtil ?copla? de Maria Rodés.

Entrevistes | 20-07-2014 | 09:49

El Castell de Calonge, monument acostumat a acollir diverses actuacions musicals durant l?època estiuenca, servirà d?escenari demà dissabte per rebre la genuïnitat interpretativa de Maria Rodés. Serà en motiu de la 47ena edició del festival {Interludi}, esdeveniment que enguany ofereix un cartell amb noms com Roger Mas, Pascal Comelade i Pau Riba o Mishima.

Rodejada d?un paratge envejable, la veu de Rodés esdevindrà un dels pals de paller, juntament amb la delicada música de la formació JazzMachín, de l?anomenada ?Nit de Copla i Bolero 2.0?, un títol prou suggeridor per intuir la naturalesa de l?espectacle. I és que la jove cantant catalana presentarà el seu nou treball ?Maria canta copla?, un disc de nom concloent que, malgrat la seva rotunditat literal, brinda una nova concepció de ?copla? molt més subtil i delicada, més adaptada a l?univers estilístic de la cantautora.

Quin tipus d?espectacle es veurà demà a Calonge?
Maria Rodés: Serà una presentació amb banda de cançons del disc nou, que és un disc de versions de cobles, i també de cançons antigues de treballs anteriors. No he estat mai a Calonge, però tothom m?ha dit que és molt maco i per mi resulta molt bonic poder tocar allà.

Per què la ?copla??
M.R. Fer un disc de versions era una idea de projecte que tenia fa molts anys, i al principi volia fer-ho amb cançons que s?haguessin fet conegudes en pel?lícules americanes antigues com ?Moon River? o ?Qué será, será?. Fa poc, però, vaig reprendre la idea i em va semblar més interessant desenvolupar-la amb una cultura que em quedés més a prop com el cinema espanyol. I va ser així com va sortir la copla.

T?has adaptat a aquest gènere o has procurat adaptar-lo al teu estil?
M.R. He procurat trobar un equilibri, un punt mig sense carregar-me totalment la sonoritat original. Per tant, encara hi ha algunes guitarres clàssiques i inclús alguna castanyola, però també he procurat que s?integri una mica a la meva manera d?arranjar o d?entendre la música.

Podem parlar d?una nova concepció de ?copla? més subtil, doncs?

M.R. Sí, hi ha una intenció clara de subtilesa. Una mica del que es tracta és de treure-li l?afectació, la teatralitat i la solemnitat i recuperar més les lletres i la composició.

Treballar amb la ?copla? genera un tipus d?inspiració diferent?
M.R. És el punt de connexió que he trobat. A nivell temàtic, quan acabes el treball t?adones que tampoc hi ha tantes diferències. Encara que formalment sí que n?hi ha, al final no es deixen de fer cançons referents al desamor o a la frustració, fonts d?inspiració que evidentment em ressonen perquè també han estat meves durant molt de temps.

Com està responent la gent davant aquesta nova aventura discogràfica?
M.R. La veritat és que està responent sorprenentment bé, i això que quan ho vaig treure no sabia ben bé què passaria. Em trobo molta gent que, d?alguna manera, els hi toca una mica la fibra i hi troben un punt de nostàlgia perquè, per exemple, les seves àvies els hi cantaven. És per això que els hi fa una especial il?lusió rebre aquesta ?copla? reversionada.

Autor: Jordi Nierga/GN